

MITÄ AJATTELEVAT ÄÄNİKELPOISET KANSALAISET?

(Jatkoo ensimmäiseltä sivulta)

Jan hyväntekeväisyystyötä oli vaunu eli kärry, jonka päällä oli yksi ainoa pienoinen pöytä ja sen ääressä yksi ainoa raihnainen, räsyinen tutiseva vanhus syömässä. Toinen kärry, joka kuvasi pelastustyötä, oli kukitettu vaunu, jossa istui neljä nuorta tyttöä.

Pelastusarmeija samoin kuin kaikki muukin armeliaisuus työ ehti auttamaan vasta sitten, kun työlläinen tutisevana vanhuksena on sysätty nälkäkuoleman partaalle ja sittenkin vaan jollakin vaivaisella ruoka-aterialla, mutta ei yksikään armelijaisuusyhdistys tee mitään niiden syiden poistamiseksi, jotka saattavat ihmiset kurjuuteen, jotka painavat ihmiset, sekä henkiseen, että ruumiilliseen perikatoon. Jos nämä syyt poistettaisiin, niin poistuisi silloin myöskin armeliaisuustyön tarve.

Nämä pelastusarmeijan kuvaamat yhteiskuntamme kukkasat eivät saaneet mitään huomiota kaupungin suurilta päivälehdistä, jotka monta päivää olivat täynnä kuvia ja kertomuksia juhlasta. Mutta ei kärsitty puhua mitään siitä, että kaupungissa löytyy köyhiä ja kurjia ja että kaupungissa on paheen uhriksi joutuneita tyttöjä, joita yritetään "pelastaa." Kapitalistiset sanomalehdet tahtovat painaa nämä asiat viljalla ja uskottaa ihmisille, että tämä elämä on vain ruusun ja kukkasten keskellä elämistä, ainaista huvia ja hyvinvointia, laulua, soittoa ja iloista tanssia tämän kapitalistisen kilpailujärjestelmän aikana ja että sellaisena se tulee aina vaan jatkumaan niin kauan kuin äänioikeudet kansalaiset äänestävät valtaan niitä puolueita, joita eivät johda eivätkä hallitse työlläiset, vaan pieni joukko rikkaita riistäjäluokan jäseniä ja heitä apinoivia pikkuporvaristo ja kaikenlaiset pienet kätyrit ja kelmit.

Mutta ajattelevatko äänikelpoiset työlläismiehet ja naiset näistä asioista ja ajattelevatko he miten he tulevat äänioikeutensa käyttämään? Kenen hyväksi? Kenen eduksi? Minkätähden? Kenen tähden?

Ajattelevatko he?

Storkettin, Mont., s. s. osaston omeluseuran kokouksia pidetään joka toinen torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikkiin.

Kenkiä
jotka tyydyttävät kaikkia.
Jos haluatte sopivia, kestäviä ja samalla aistikkaita KENKIÄ, tulkaa katsomaan meidän jalkinevarastoamme. Me voimme tyydyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON

KODIN OSASTO

LUETTAVAA AVIOLIITTOON AIKOVILLE.

Eräs nuori emäntä, joka on hyvin kyvykäs kodin haltija, haluaa painaa nuorten tyttöjen mieliin ja erittäinkin niiden tyttöjen, jotka piakkoin aikovat avioliittoon, sen särkeän kuinka tärkeätä on oppia jotain kotitaloudenhoidosta ennen avioliiton solmimista. Niille toivoreikille, jotka sanovat, että "kotitalouteen oppivat naiset ilman opettamatta, koska se on heidän luonnollinen tehtävänsä" tahtoo tämä emäntä kertoa jotain omista kokemuksistaan:

"Kun tein sanomalehtitöitä," hän kertoo, "minut laitettiin ottamaan ylös uutista eräästä karkausjutusta, jossa paikallisuutisten toimittaja haistoi romantikkua. Tämä työ vei minut kaupungin tehdastyölläisten astuksille ja pian sain tietää että tämä romantiikka ei ollut muuta kuin kahden nuoren henkilön avioliittoon kiirehtiminen pikemmin kuin vanhemmat sitä halusivat, ja että se muuten sai hyväksymisen joka puolelta. Mutta samalla sain tietää jotain muutakin. Tapasin siellä tämän avioliittoon kiirehtineen tyttären äidin, jolta kyllä puuttui koulusivistystä, mutta hän oli rikas niissä tiedoissa, mitä tarvitaan kotitalouden hoidossa, ja hän tiesi, mitä nuoren vaimon tulee tietää omaa kotia perustaessa.

"Minun tyttärentäni oli puhe menä naimisiin ensi vuonna kuitenkin", kertoi äiti minulle, "ja jos he tällä tavalla menivät naimisiin, niin nuori mies siinä häviölle joutui."

"Häviölle?" huudahdin minä. "Minä mieluummin sanoisin, että hän siinä voitti."

"Oh, minä ajattelin kotitalous puolta," vastasi äiti. "Minun tyttärentäni ovat olleet pakotetut menemään tehtaaseen hyvin nuorena eikä heillä ole ollut tilaisuutta oppia kotitaloustöihin. Heidän täytyi tehdä niin kovasti työtä tehtaassa, että minä en halunnut heillä teettää paljoa kotona paitsi autella minua vähän astioiden pesussa. Mutta kun kolme vanhinta tytärtäni, jotka menivät naimisiin ennen tätä lapsukaistani tulivat ja ilmoittivat aikeensa minulle, niin annoin heidän määrätä ajan hie-man tuonnemmaksi ja sitten kaksi kuukautta ennen heidän hääpäiväänsä otin minä heidät pois tehtaasta, huolimatta siitä tulisiko heillä olemaan vihkilenkiä tai ei, ja painin heidät opettelemaan kotitaloushoitoa kotona. Oli kyllä vaikeata tulla toimeen, köyhiä kun olemme, ilman heidän jokaviikkoista palkkaansa, mutta jos tyttö aikoo työmiehen vaimoksi, niin on hänen parasta oppia hoitamaan kotitalouttaan siten, että se on työlläisperheelle eduullista."

"Kun jäin tuon pienen siistin tehtaalaisen kodin, syvennyin

minä ajattelemaan. Tässä olin minä kihlattu morsian miehelle, joka ansaitsi keskinkertaista palkkaa ja minulla ei ollut muuta ajatusta kuin, että olla työssäni niin kauan kuin mahdollista ennen avioliittoon menoamme, että hääpäiväni ja hääpäiväni voi si olla mahdollisimman loistava. Meillä oli aikomus perustaa siisti aistikas pikku koti, mutta minä olin aina sivuuttanut ajatuksen varsinaisesta kotitaloushoidosta, joka oli edessäni, sillä varmalla luottamuksella, että liikelämää tunteva nainen voi aina paremmin hoitaa oman kotinsa, kuin sellainen nainen, joka ei ollut koskaan itsenäisesti itseään elättänyt ja ansainnut rahaa.

"Mutta koko tämän illan olin kovin huolestunut. Oli enää vain kuusi viikkoa aikaa hääpäiväämme. Oisiko minun luovuttava työstäni, uhrattava palkkani ja käytettävä nämä viikot taloushoidon opettelemiseen? Puhuin asiasta sulhaselleni.

"Älä nyt siitä huolehdi," sanoi hän, "Kotitaloudenhoito tulee aivan luonnostaan naisille, heidän tarvitsematta siihen kouluja käydä."

"Mutta kuitenkin, kokeillakseni asiaa päästäkseni siitä varmuuteen, otin minä viikon loman työstäni ja hämmästyin äitini kertomalla hänelle, että aijon tustua vähän kotitalouden hoitoon. Sanoin hänelle, että hänen on paras mennä vierailulle isoäitini luokse ja antaa minun emännöidä yksinäni.

"O-oh, kuinka se oli vaikeaa. En ollut koskaan uneksintukaan että siinä toimessa on niin monta mutkaa. Minä olin luullut, että se on helpon asia maailmassa, että sekoittaa kokoon erilaisia ruokalajeja ja laittaa maukkaita aterioita. Minä en koskaan ennen tiennyt, että oli olemassa niin eksyttävän monen erilaisia lihalaajeja ja leikkauksia, niin monen erilaisia kasviksia, ja kaikkia muita ruokalajeja. Ja ensiksi en osannut tehdä mitään oikein olipa se sitten ruokien ostamista tai keittämistä.

"Viikon lopulla tunsin itseni kovin epätoivoiseksi, mutta eroin työpaikastani ja ryhdyin uudelleen opiskelemaan kotitaloudenhoitoa seuraavana maanantaina. Olin päättänyt, että meidän suun niteltu ja unelmoitu onnellinen kotielämämme ei saa mennä pirstoiksi sentähän, että en osaa hoitaa keittouunia. Ennenkuin oli kuukausi umpeen kulunut aloin minä jo hieman päästä alkuun opinnoissani. Voin jo keittää yhdenlaisen lihalaajan, kaksi lajia kasviksia ja yhden lajin jälkiruokaa. Voin kattaa pöydän unhottamatta paria kolmea esinettä. Ja minä voin tarjota pöytäni onnistuneesti — pöytään tarjoaminen osoittautui monin verroin vaikeammaksi tehtäväksi kuin miltä se näytti silloin kun itse istuin valmiiseen pöytäni ja toiset tarjosivat, ja minä en ollut

antanut koko asialle sen syvempää ajatusta.

"Monen monta kertaa sen jälkeen olen minä kiittollisuudella muistellut sitä köyhää työlläisäitiä kaupungin tehdasosastossa siitä suuriarvoisesta neuvosta, jonka hän minulle antoi. Minun oma äitini ei antanut mitään merkitystä näille asioille tyttönä ollessani ja hänen ainoa ajatuksensa vaan oli, että minulla olisi mahdollisimman paljon kauniita pukuja. Hän, kuten moni muu, otaksui, että kotitaloudenhoito on naisen luonnollinen kutsumus johon ei tarvitse käydä oppia... Kotitaloustarpeiden ostaminen, keittäminen, puhdistaminen, kotipalvelus, kaikki tämä pidetään naisen synnynnäisenä perinnäisenä tietona, johon ei tarvitse käydä mitään erikoista oppia kuten tarvitsee käydä päästäkseen sairaanhoitajaksi, konttoristiksi, konttoriapulaiseksi, pikakirjuriksi j. n. e. On helppo olettaa, että naiset perivät kotitaloushoitotavan luontaisena lahjana, mutta kun asia pannaan kokeille niin on se todellisuudessa kokonaan toinen juttu."

Katsokaa

Toverittaren tilauskilpailu-ilmotusta 5:llä sivulla.

Sosialistisia

IVA-POSTIKORTTEJA

Tilatkaa heti meiltä, niin saatte ihan postivapaasti 25 sentillä tusinan, osote:

TOVERI
Box 99, Astoria, Ore.

Jos olette

Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 8.

Jos on yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. "Läbottäkö taudin nimi oli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tosi suomalaisia lääkkeitä.)

"Tämän kirjan saatto vapaasti, ja pitää olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä... Varokaa humbauki lääkkeitä ja humbauki tohtoria..."

Lignell'in Apteeki on suurin suom. Apteekki Yhdysvalloissa
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.